

ÁNH SÁNG ĐỒI GOLGOTHA

Lúc 8 giờ 20 phút sáng ngày 23-2-1989, bé Rose-Marie Cros êm ái trút hơi thở cuối cùng, tròn 4 tuổi.

Rose-Marie là con thứ 4 trong gia đình có 3 con trai. Bé chào đời ngày 4-2-1985 tại Montpellier, nước Pháp. Cha mẹ bé tên Fernand và Evelyne Cros. Ông bà là người Công Giáo đạo đức và có lòng kính mến Đức Mẹ MARIA sâu đậm. Ông bà yêu thích cầu nguyện và dạy con cái cầu nguyện ngay từ tuổi thơ ấu. Ông bà đặc biệt yêu thích hành hương các đền thánh Đức Mẹ.

Đúng 2 tháng sau khi sinh ra, Rose Marie được cha mẹ đưa đi hành hương đền thánh Đức Mẹ Hoa Hồng tại San Damiano, nước Ý. 7 tháng sau, Rose-Marie lại được cha mẹ mang theo khi ông bà tham dự cuộc tĩnh tâm dành cho các gia đình Công Giáo. Chính trong kỳ tĩnh tâm này, Rose-Marie bắt đầu có dấu hiệu các chứng bệnh nơi trẻ em như sưng

cuống phổi và đau ruột.

Bé Rose-Marie bắt đầu phải theo lối chữa trị vận động liệu pháp (kinésithérapie) để giảm bớt cơn ho liên hồi cũng như để có thể hít thở dễ dàng và bình thường hơn.

Sau một năm chữa trị, bệnh tình có phần thuyên giảm, khiến cha mẹ bé cảm thấy chừa chan hy vọng. Nhưng niềm hy vọng không kéo dài lâu. Tháng 3 năm 1987 - lúc này bé Rose-Marie tròn hai tuổi - bệnh tình trở lại và có phần nặng hơn. Các lối chữa liên tục và đau đớn, xem ra không đem đến kết quả nào khả quan. Bây giờ thì mọi người trong gia đình thấy rõ: chỉ có Trời Cao mới chữa cho bé Rose-Marie khỏi bệnh, vì mọi phương thế khoa học trần gian đều bất lực! Ông bà Fernand và Evelyne gia tăng các cuộc hành hương các đền thánh Đức Mẹ, với lời cầu xin Đức Mẹ MARIA chữa trị cho bé Rose-Marie.

Trong khi đó Rose-Marie đã học biết làm dấu Thánh Giá và cầu nguyện. Tháng 11 năm 1987, Rose-Marie được Ba Má đưa đi hành hương Lộ Đức. Trước đó vào tháng 7, bé được đưa đi hành hương La Salette. Lúc ấy Rose-Marie gần 3 tuổi.

Tại Lộ Đức, các nữ tu dòng thánh Vinh Sơn - nơi bé Rose-Marie cùng cha mẹ trú ngụ - rất ngạc nhiên vì thái độ sống nội tâm khác thường của cô bé. Một buổi chiều, bé cùng cha mẹ tham dự cuộc rước kiệu Mình Thánh Chúa. Khi Mình Thánh Chúa tiến lại gần, bé Rose-Marie tự động quỳ xuống, rồi sấp mặt sát đất, cung kính thờ lạy Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Đây chỉ là trường hợp cụ thể điển hình. Toàn thân cô bé như chiếu tỏ một đời sống nội tâm sâu đậm. Cô bé như được ơn riêng cảm nhận tất cả những gì là linh thiêng là thần thánh ..

Một ngày tháng 8 năm 1988, bất thành linh bé Rose-Marie nói với Mẹ:

- Má à, không còn bao lâu nữa, con sẽ ra đi. Con sẽ về thiên đàng đó Má!

Câu nói bình dị tự nhiên của bé Rose-Marie như xé rách lòng từ mẫu của bà Evelyn ..

Bệnh tình Rose-Marie mỗi ngày một gia tăng. Chính trong khoảng thời gian này mà vào một buổi tối, người ta nghe tiếng bé hát lớn: "Lạy Chúa! Lạy Chúa!" Ngạc nhiên, bà mẹ chạy vào phòng con và hỏi: **"Con hát gì vậy, cưng của Mẹ?"** Bé điềm tĩnh đáp: **"Con cảm ơn Chúa đã trao cho con Thánh Giá!"** Nói xong, nét mặt cô bé trở nên nghiêm trọng và suy tư ..

Gia đình bé Rose-Marie có thói quen tham dự các buổi cầu nguyện chung theo nhóm, giữa các gia đình Công Giáo. Một ngày, sau lễ Giáng Sinh, một nhóm cầu nguyện quy tụ nơi gia đình bà Auzier. Bé Rose-Marie cũng có mặt hôm đó. Mọi người quây quần quanh Máng Cỏ và cùng lần hạt Mân Côi. Bé Rose-Marie đứng với Ba và cạnh bà Auzier.

Đang lần hạt, người ta nghe tiếng Rose-Marie nói chuyện gì đó. Bà Auzier cúi xuống nhắc bé phải im lặng và lần hạt với mọi người. Ngạc nhiên biết bao - khi cúi xuống - bà nghe rõ cuộc đối thoại của bé với Đức Chúa GIÊSU Hải Đồng, nằm trong Máng Cỏ. Đôi mắt bé chăm chú nhìn Chúa Hải Đồng và nói:

- Chúa, Chúa có thể làm được, vì Chúa đã lớn, nhưng con, con còn bé mà!

Một lúc im lặng .. nhưng đôi mắt bé Rose-Marie vẫn không rời Chúa Hải Đồng. Sau cùng, bà Auzier thấy bé nhún vai, thở dài và nói:

- Vậy thì, nếu Chúa muốn, con sẽ làm!

Nói xong câu đó, bé Rose-Marie trở lại với khuôn mặt bình thường. Bé tiếp tục đọc kinh chung với mọi người .. Cuộc hiến dâng đã hoàn tất!

Bệnh tình trầm trọng kéo dài thêm 3 tháng .. Trong cơn đau, bé không hề rên rỉ, trái lại, luôn tỏ ra nhẫn nhục chịu đựng, khiến mọi người, từ bác sĩ đến y tá phải hết sức thán phục và yêu thương chăm sóc bé.

Cuộc khổ nạn trên đồi Golgotha kết thúc vào sáng 23-2-1989, khi bé Rose-Marie Cros tròn 4 tuổi.

Câu chuyện bé Rose-Marie minh chứng tầm quan trọng của bầu khí đạo đức trong gia đình. Cha mẹ đạo đức biết giáo dục con cái sẽ giúp ơn thánh Chúa cơ hội phát triển rất nhanh trong tâm hồn thơ trẻ.

.. Lúc ấy các môn đệ lại gần hỏi Đức Chúa GIÊSU rằng: "Thưa Thầy, ai là người lớn nhất trong Nước Trời?" Đức Chúa GIÊSU liền gọi một em nhỏ đến, đặt vào giữa các ông và nói: "Thầy bảo thật anh em, nếu anh em không trở lại mà nên như trẻ nhỏ, thì sẽ chẳng vào được Nước Trời. Vậy ai tự hạ, coi mình như em nhỏ này, kẻ ấy sẽ là người lớn nhất Nước Trời" (Mát-thêu 18,1-4).

("STELLA MARIS", Mensuel d'informations religieuses, Mai/1993, trang 5-8).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt